रामायणं

LXXVI.

निवेखाष स रामस्य सीतायाः प्रतिपादनं । वाकामधीर्धतव्वः कबन्धः पुनर्व्वतेत् ॥ १ ॥ **एष राम गतः पन्या वेनेते पुष्पिता दुमाः** । प्रतीचीं दिशमाश्रित्य प्रकाशत्ते मनोक्राः ॥ २॥ विल्वाः पियालाः पलसाः प्रज्ञन्यग्रोधतिन्दुकाः । त्रश्वत्थाः कर्णिकाराश्च मधूका धवचन्दनाः ।। **३** ।। म्रारुख्य यदिवा भूमौ पातियवा यथासुखं। फलान्यमृतकल्यानि भद्मयत्ती गमिष्ययः ॥ ।। संक्रामत्ती बहून् देशान् शैलाच्हैलं वनादनं । ततः पुष्करिणीं रम्यां पम्पामासादविष्ययः ॥५॥ श्रशर्करां सुसल्तिलां समतीर्थामशैवलां। राम संज्ञातशालूकां कमलोत्पलमालिनीं ॥ ६॥ तत्र हंसाः प्रवाः क्रीञ्चाः सार्साग्रीव राघव । वल्गुस्वरा विकूतति पम्पाततिलगोचराः ॥ ७॥ नोदिजने नरान् दृष्टा बधस्याकोविदाः पुरा । घृतिपाडोपमान् स्यूलान् दिजांस्तान् भत्तिपिष्ययः ॥ ६॥ रोहितान् शकुलांश्चेव नलमीनांश्च राघव। पम्पायामिषुभिर्मतस्यान् कृता राम वरान् वरान् ॥ १॥ तांस्तान् पञ्चान् विनिष्टप्तानकृशानेककपरकान्।